

[Lysholt Hansen.]

frister for, at ansøgningen ikke som tilsvarende ansøgninger blev forelagt administrationsrådet.

For at vende tilbage til tidsfølgen: den 16. februar 1968 nedsætter undervisningsministeriet Hermansen-udvalget, der består af en række sagkyndige professorer osv. på EDB-området, og udvalget får til opgave for det første — det er citeret fra betænkningen — „at udarbejde forslag til en rammeplan“ for den EDB-kapacitet, der i årene 1970-75 skal stilles til rådighed for danske forsknings- og uddannelsesinstitutioner. Forslaget skal indeholde en plan for de væsentligste større enheders placering og samarbejdet om disses udnyttelse, ligesom planen skal indeholde retningslinjer for eventuelle anskaffelser af mindre specialanlæg. For det andet får udvalget til opgave at fremkomme med indstilling om anlæg, som det er påkrævet at iværksætte i årene 1968 og 1969.

Efter ministeriets ønske afgav dette udvalg allerede i august 1968 en foreløbig rapport, i hvilken man afviser Risøs ønske om et anlæg til 5 mill. kr. og i stedet foreslår, at Risø skal have et anlæg til 1,7 mill. kr., et anlæg, der kan passes ind i den fastlagte planlægning af EDB-kapaciteten. Efter lange forhandlinger med Risø fastholder Hermansen-udvalget i sin endelige betænkning i januar 1969, at et anlæg til 1,7 mill. kr. vil være passende til Risø, hvis det skal passes ind i udvalgsforslaget.

Den 12. november 1968 har jeg i finansudvalget et samråd med undervisningsministeren i anledning af ansøgning om penge til en databehandlingsafdeling på Rigshospitalet. Under samrådet spurgte jeg, om der var planer om samlede EDB-anlæg inden for undervisningsministeriet, og om, hvem der havde kontrol med indkøb af EDB-anlæg. Ministeren svarede mig, at Hermansen-udvalget skulle gennemgå alle ansøgninger og ønsker og finde en fornuftig plan. Ministeren oplyste også, at der allerede forelå en foreløbig rapport fra udval-

get, og at endelig rapport ventedes til nytår, i hvilken der ville blive givet retningslinjer for, hvad der skulle anskaffes af EDB-anlæg, og om planerne for et fast system.

Da jeg allerede da havde hørt om planerne om 5 mill. kr.s anlægget til Risø, spurgte jeg ministeren om disse planer. Ministeren svarede, at der ikke i øjeblikket blev givet adgang til at etablere EDB-anlæg; man forventede Hermansen-udvalgets endelige rapport, der skulle danne grundlag for de overvejelser, man havde om at stille lovforslag om databehandlingen. Det svar, jeg fik her af ministeren i samrådet den 12. november, lå helt på linje med den skrivelse, ministeren efter oplysning i Hermansen-udvalgets betænkning dagen efter, den 13. november, sendte til universiteterne, de højere læreanstalter og atomenergikommissionen.

Da undervisningsministeren den 14. februar sender et ændringsforslag til finanslovforslaget om anvendelse af 2 mill. kr. til udskiftning af en regnemaskine på Risø som første del af en samlet bevilling på 5 mill. kr. og samtidig oplyser, at et tilsvarende beløb vil blive søgt på tillægsbevillingsloven, så er der naturligvis ingen i finansudvalget, der efter de oplysninger, ministeren havde givet i samrådet den 12. november, drømmer om, at denne indstilling er stik imod det forslag, der er afgivet af det koordinerende Hermansen-udvalg. Ministeren nævner ikke med ét eneste ord i bemærkningerne til forslaget hverken at Hermansen-udvalget har afgivet betænkning eller udvalgets syn på den bevilling, ministeren søger til Risø. Nøjagtig tilsvarende sker det, da ministeren på forslaget til tillægsbevillingslov, der fremsættes den 6. maj i år, søger 2½ mill. kr. til Risøs nye maskine. Ikke ét eneste ord om, at Risø kunne nøjes med et anlæg til små 2 mill. kr.

Den 27. marts vedtages finansloven, hvor alle her i tinget, uvidende om de faktiske forhold, stemmer for de første 2 mill. kr. til Risøs nye maskine, og dermed er, som arbejdsministeren skriver i sin redegørelse